

متن پرسش

با سلام و خسته نباشید. استاد گرامی، ما معتقدیم که ائمه سلام الله علیهم دارای علم لدنی هستند و نیاز به کسب علوم از جایی ندارند، اما گاهی در روایات واصله به مطالبی برمیخوریم که خلاف این را ثابت می کند مثلا در تحف العقول در نامه ای که امام هادی علیه السلام به مردم اهواز می نویسند در نامه چیزی تقریبا به این مضمون (دقیق جملات را خاطریم نیست) امام نوشته اند که: " در اخبار رسیده و مطالب گذشته نظر کردم و فهمیدم که ... " آیا نیاز بوده امام به منابع مراجعه کنند؟ و بعد از مراجعه مطالبی را بفهمن؟ دیدگاه تشیع این است که امام خودش کاملا از جانب خدا به مسائل آگاهی دارد؟ آیا این گونه نیست و من در مورد علم ائمه که لدنی و کسب نکردنی است اشتباه می کنم؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی، سلام علیکم: ائمه «علیهم السلام» در راستای هدایت مردم دارای علم لدنی هستند زیرا در علمی که با مطالعه به دست آید تدریج هست و علمی که به تدریج به دست آید همواره وجهی از نقص را به همراه دارد و این با هدایتی که باید به سوی حقیقت باشد نمی سازد و در همین رابطه خود ائمه می فرمایند آن که با آن ها ارتباط دارد «أَعْظَمُ مِنْ جِبْرَائِيلَ وَ مِيكَائِيلَ» از جبرائیل و میکائیل برتر است. اما ائمه «علیهم السلام» در امور شخصی سعی می کنند مثل همه ی انسان ها زندگی کنند و از علم لدنی خود استفاده نمایند که در مباحث «علم امام» می توانید موضوع را دنبال بفرمایید. موفق باشید